

Fitxa tècnica

Guió Raoul Peck, Pascal Bonitzer **Música** Jean-Claude Petit **Fotografia** Bernard Lutic **Interpretació** Eriq Ebouaney, Alex Descas, Maka Kotto... **Durada** 109 min **Gènere** Drama biogràfic **Distribuïdora** JBA Production **Llengües** Francès, lingala i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El 30 de juny de 1960 el Congo, al centre d'Àfrica, esdevé país independent. Lumumba, un jove periodista autodidacte, és el primer cap de govern del jove Estat. El film relata un període violent i complex de la història africana. (FilmAffinity)

Crítica

La nova pel·lícula de Raoul Peck descol·loca aquells que s'havien acostumat a la seva escriptura freda i incisiva, que quedava suavitzada per una immersió en l'univers interior dels personatges. Aquí predomina la voluntat didàctica. Però no cau ni en la propaganda ni en la radicalitat. Peck desplega a la pantalla una determinació tan ferma com la que demostra a la vida real -i comença la pel·lícula amb aquesta citació escrita: "Aquesta és una història real".

Perquè del que es tracta aquí, en un moment en què s'estan aclarint les circumstàncies de l'assassinat del líder congolès, és de restaurar la memòria, de lluitar contra l'oblit i la desinformació. **Lumumba** és, doncs, un fresc força clàssic amb una imatge i una música orientades a l'eficàcia, una oda gairebé hollywoodiana a la determinació d'aquest home excepcional que, davant les lluites intestines de la falsa independència congolesta, no va voler fer cap concessió i només va poder mantenir-se dos mesos com a primer ministre.

Però allà on Hollywood faria de Lumumba un personatge caricaturesc, Peck empeny els personatges a exterioritzar la seva violència interior, a mostrar-se en les seves contradiccions. És així com aquest cinema combatiu aconsegueix el seu objectiu: convèncer. Probablement perquè és valent i mai no cau en el maniqueisme: Lumumba apareix en la seva integritat, tant amb la seva grandesa com amb la seva demagògia, el seu coratge i les seves ensopegades.

El ventall d'actors que mobilitza la pel·lícula és impressionant pel seu encert, i també per la dificultat de posar-se en la pell de personatges tan incòmodes com un Mobutu, un Tshombé, un Munungo... El resultat és una pel·lícula creïble per la força de les imatges.

Olivier Barlet – africultures.com